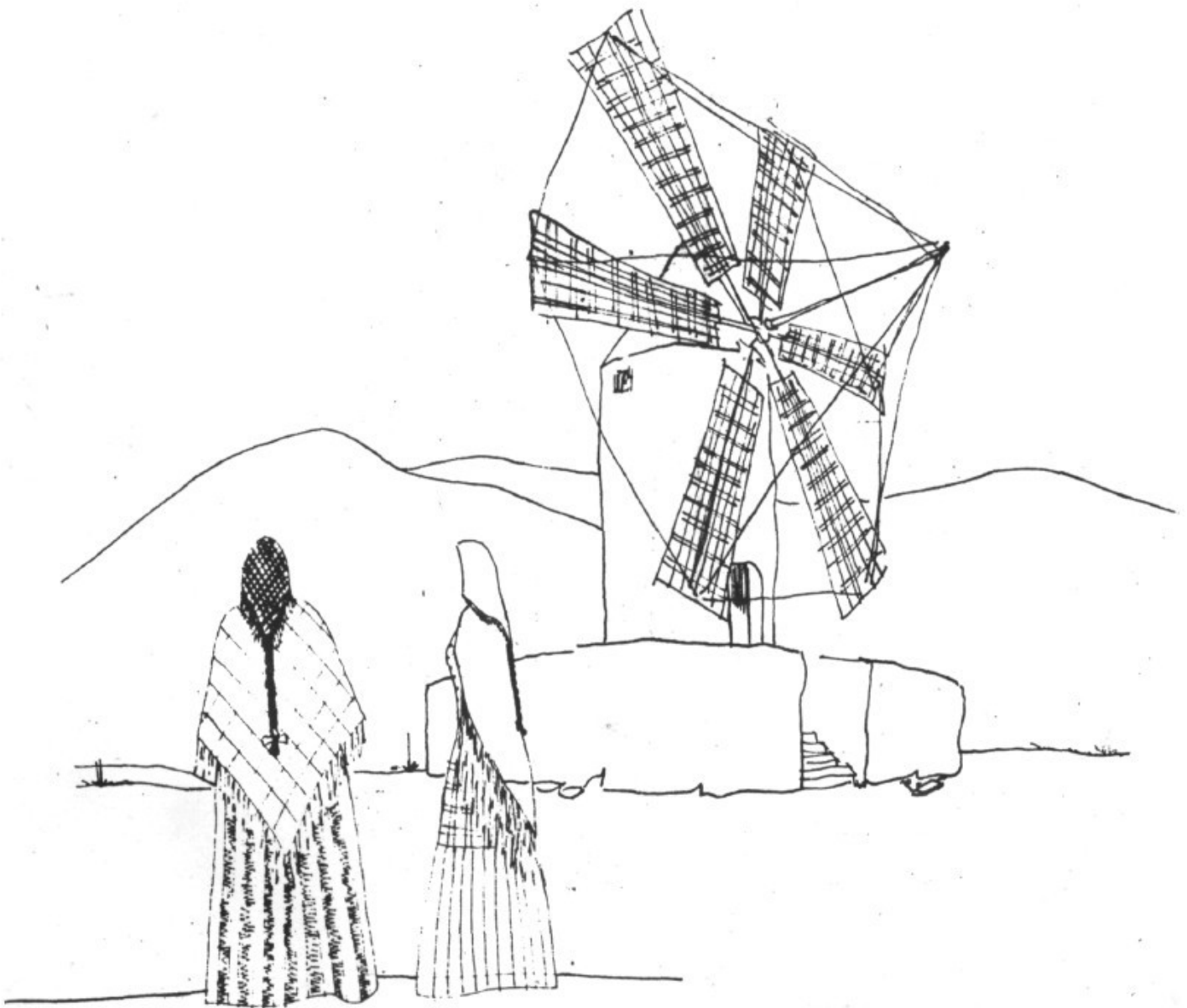


P. A. R. I. A. T. G. E.

ANDRATX

n° 0

*desembre
1979*



PARIATGE

DESEMBRE / 79

PORTADA

Molí fariner. Record de sa pagesia mallorquina.
Autor: Francesca Belman

P A R I A T G E

Nº 0 Desembre 79
Dipòsit legal PM 583/79

Edita.-

GRUP CULTURAL BALENGUERA

Caps de redacció.-

Antoni Mir i Salvà
Sebastià Moner i Parets
Jaume Bosch i Bover

Col.laboradors.-

Joan Francesc March
Baltasar Porcel
Gabriel Tomás
Jaume Bover
Ramon Rosselló
Antoni Miralles
Ramon Pons
Bernat Simó
Antoni Mir
Jaume Bosch

Il.lustradors.-

Francesca Belman
Sebastià Moner

ELS ARTICLES PUBLICATS EN AQUESTA REVISTA EXPRESSEN UNICAMENT L'OPINIO DELS SEUS AUTORS

Imprimeix.-

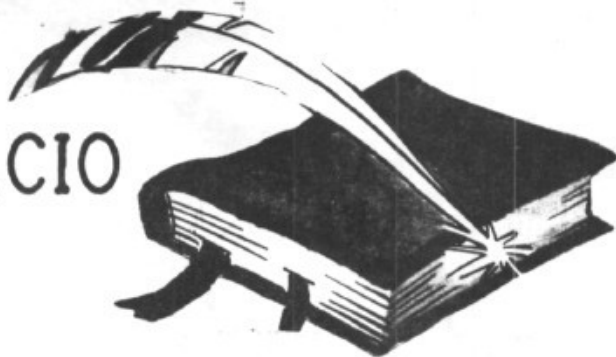
Impresrapit de Mallorca
Tel. 21 08 22
Ciutat de Mallorca
Tirada: 200 exemplars.

Sumari :

PAG.

- 1 Sumari.
- 2 Salutació: LA BALENGUERA FILA, FILA. Joan Francesc March veu així el naixement del nostre Grup Cultural.
- 3 Poema: EN SILENCI, fruit d'un moment d'inspiració d'Antoni Miralles.
- 4 LA BARONIA DEL PARIATGE. En Baltasar Porcel ens dóna a conèixer al llibre Arran de Mar, lo que va esser la Baronia del Pariatge.
- 6 En Jaume Bosch publica BASES PER UNA POLITICA CULTURAL, article que va aprovar l'OCB el dia 21.2.79, dedicat fonamentalment, a política municipal seguint interessant per a Andratx.
- 8 Foc d'estella ens informa al seu article LA CURIA de l'actualitat municipal al nostre terme d'Andratx.
- 9 Els historiadors Jaume Bover i Ramon Rosselló ens donen a conèixer un interessant document que tracta sobre: LA DELINQUÈNCIA A ANDRATX ALS SEGLES XIV i XV, pertanyants a l'Arxiu del Regne de Mallorca.
- 10 Bernat Simó ens informa de l'activitat que desenvolupa el Grup Cultural en EXCURSIONISMA.
- 11 L'actualitat dels ESCACS mallorquins redactada per Antoni Mir.
- 12 Programa cultural...
Quan... ?
Xafarder.

SALUTACIO



J.F. MARCH

Aquest any de 1.979 és estat molt important per a la vila d'ANDRATX, pel fet que un estol de joves decidits i plens d'ideal s'han reunit per fundar una agrupació denominada: GRUP CULTURAL BALENGUERA.

Els volen despertar les inquietuds socials, culturals, esportives dels andritxols, sobre tot dels joves. Els joves que són el futur del poble i element predominant dins ANDRATX.

Sí, ANDRATX és un poble de joves, puix la mitat dels andritxols no ha complert els vint anys, i cada anyada neixen uns cinquanta andritxolets nous, que en poc temps corren i boten pels nostres carrers.

El fet de tenir tanta joventut significa una cosa molt important, perquè denota una invasió de sang novella que va transformant lentament el paisatge humà. Es tracte d'una força enorme, incontenible, que imprimirà noves rutes a la nostra població.

El canvi que imprimirà aquest jovent pot beneficiar i també deteriorar, la nostra convivència. Però siguem optimistes considerant únicament les possibilitats de bé que poden reportar.

Els joves, just pel fet d'esser-ho, ja tenen dins les mans el tresor més gran del món que els obliga a una actitud de responsabilitat, perquè tot aquell que ha rebut un do n'ha de respondre.

El jove poseeix principalment dues coses, que ha d'administrar molt bé, i segons l'ús que en faci d'elles es realitzarà plenament o no en la seva vida, farà digne dins la societat o serà infeel a les esperances que la humanitat té xifrades en cada persona.

La joventut conté FORCES INMENSES que s'han de desenvolupar, i, endemés se li obren per endavant moltes de TERRES IGNORADES per trespasar, com els continents que descobrí en Colom.

El jove necessita ensolcar la seva energia, les passions, els instins; donar una direcció a tantes de possibilitats latens que ha de descobrir amb una reflexió constant i les ha de posar per obra mitjançant una voluntat ferma i perseverant.

La joventut no ha estat feta per el plaer, ni per l'avorriment, sinó per a l'heroisme, per a somniar i realitzar coses grans. Entre els valors millors dels joves actuals se'n poden destacar dos: la festa i la fraternitat.

La festa desepareix en una societat ben organitzada, sense espontaneïtat. Però l'anhel de felicitat que hi ha dins cada cor humà pren forma concreta de festa en la joventut, quan ella pot desplegar tots els seus valors.

D'altre part el joves sentan la fraternitat, amb el desig d'un món més just, cosa que duen molt endins i per le qual són sensebilissims. El seu inconformisme i rebel·lia ataquen la hipocresia, la mentida, i les tradicions inútils o explotadores.

Per tot això que hem dit, el GRUP CULTURAL BALENGUERA vol aglutinar a tots els joves andritxols, aclarir què pensen, què desitgen, quins són els problemes que els roegen, quina pot esser la seva aportació en bé d'ANDRATX.

Aquesta revista, que ara inicia les primeres passes, crida a tots els joves andritxols, i també als altres andritxols, a treballar per a la unitat i progrés del nostre estimat poble.

Poema

"EN SILENCI"

De vegades pens que sa soledat està sola,
de vegades - no sempre - camin cap ella:
De vegades tú, de vegades jo, som soledats amb companya
cap a una soledat més bella,
cap a una soledat més sentida.

De vegades pens que sa soledat està sola,
i quan més em trob amb sa gent,
més m'assalta, més em fer...
...i se m'ofereix tota.

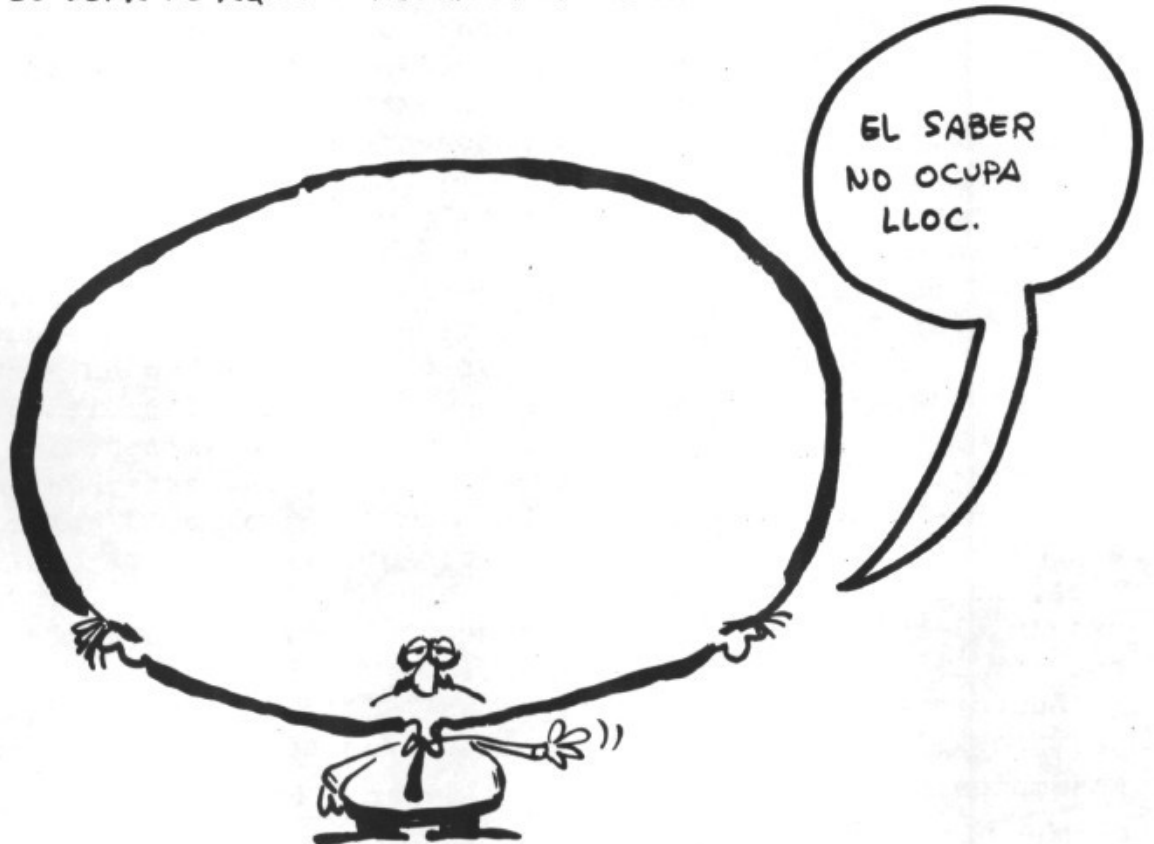
Tú ets sa meva soledat acompanyant.
De vegades tú, de vegades jo, soledat infatigables,
ens contam coses estranyes,
parlant-nos de amant a amat.

De vegades pens que sa soledat està sola,
cansada d'esser soledat odiosa:
de vegades vers, de vegades prosa,
m'assalta, em fer... se m'ofereix tota...

Antoni Miralles i Ensenyat

HUMOR

¡ CREIEM DE BONA FE AQUELL REFRANY QUE DIU...



LA BARONIA DEL PARIATGE

BALTASAR PORCEL

A la mort de Jaume I, el Conqueridor, el desgavell en la colonització i el govern illencs fou voluminós, almeyns fins a l'organització del regne propi. Andratx visqué aquesta situació d'una manera agreujada, tant tant pel seu aïllament geogràfic -a trenta quilòmetres de Ciutat, i llavors sense cap camí- i del poder feudal. Jaume II de Mallorca fou un bon administrador, alhora que s'expansionava pel Mediterrani la força comercial i política catalana: així, el regne de Mallorques s'anà centrant i entrà en una època de bon funcionament, que durà fins passada la meitat de la centúria següent. La pressió reial sobre els terrenys del bisbat era lògica, tant més tenint en compte que aquest es trobava situat a Barcelona, seu de la monarquia catalana en gairebé perpetu plet amb el tron mallorquí.

La qüestió fou resolta en temps de Sanç I de Mallorca, el successor de Jaume II, i el 1.323 el Rei i el Bisbe, anomenat Ponç, firmaren la concòrdia del PARIATGE: quedaren a parts iguals com a senyors del territori de la Baronia, tant en la qüestió de nomenar les autoritats i en la d'embutxacar-se tota mena d'impostos i de contribucions, com en les jurisdiccions civil i criminal. Hi havia, però, uns últims casos que quedaven de la competència del Rei, com el recurs contra la condemna de mort. També per a ell quedava la Vall de la Palomera, des del coll d'aquest nom fins a Punta Galinda i a Cala En Basset, a excepció de l'illa de la Dragonera, que continuava a mans del bisbat.

Cada parròquia del PARIATGE era governada per un batlle, càrrec primer anual i després bianual, nomenat alternativament per el Rei i pel Bisbe. Presidia el Consell, escollia els seus lloctinents o saigs, era la primera autoritat local en la jurisdicció civil i criminal. Amb el PARIATGE començà a funcionar el Consell, òrgan administratiu i, diríem, representant del poble, nomenat pel règim de Franquesa, de Sac i de Sort, etc. Amb el mateix procediment que el Rei i el Bisbe elegien el Batlle, ho feian amb un jutge, però aquest era comú a tot el PARIATGE, i al qual havia d'acudir el batlle amb els expedients que li pertenyien. Si la troca s'embolicava més, passava a mans de les cúries reials i episcopals.

Una nova autoritat, creada per Jaume III de Mallorca, s'hi mesclà el 1.336: la del mostassà, un oficial d'ordre públic, obres públiques, ramaderia, comerç, etc., però independents d'ell. Al PARIATGE entrà en la rotació Rei-Bisbe, amb les mateixes característiques a què estava subjecte el càrrec de batlle. La Nova Planta de Felip de Borbó l'eliminà.

I el PARIATGE continuà, fins que les Corts de Cadis aboliren els senyorius el 1.811; hi proclamà llibertats un extraordinari personatge mallorquí: el bisbe Nadal. Andratx, doncs, va marxar durant sis segles amb el que en podríem dir un règim autònom, a més d'estar aïlladament a ponent de Mallorca: dos fets decisius, i essent el poble, en la pràctica, la capital del PARIATGE. Un document de Felip II, del 1.569, reconeix el que era implícitament acceptat: "...en la villa de Andraig por ser la cabeza de la Baronia..."

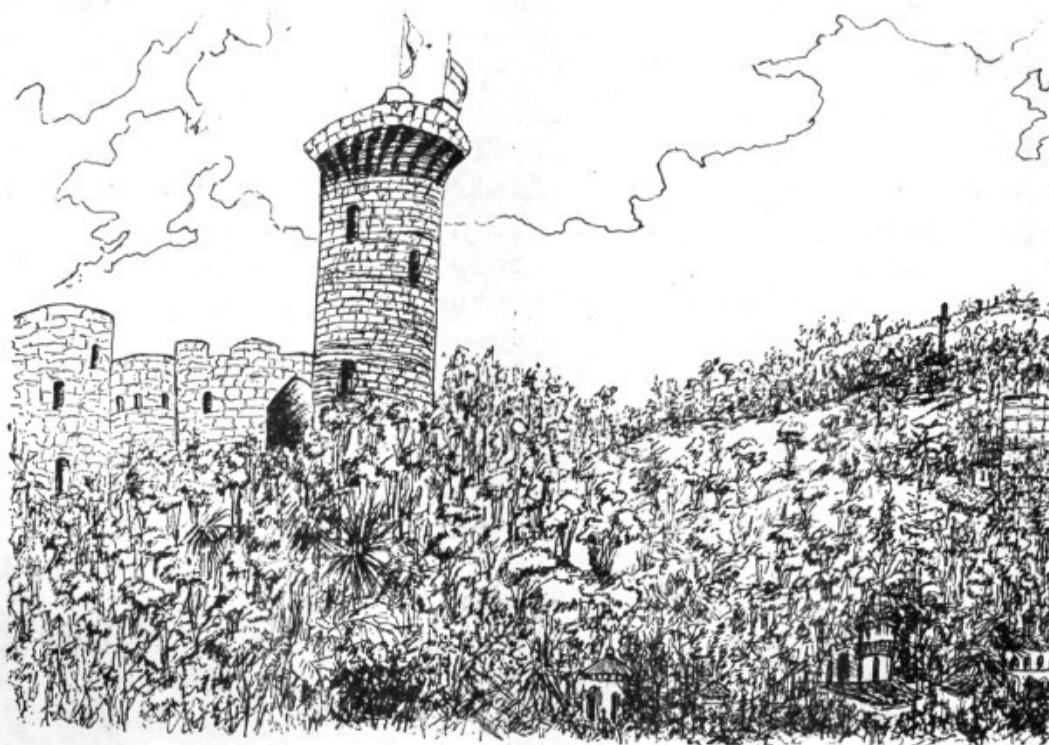
Aquesta existència marginal dins l'illa i l'encongida situació local fins al s. XVIII feren que la vila pesés poc en el govern i en els assumptes de Mallorca. Al "Gran e General Consell", per exemple, no tingué sinó una representació i

tingué sinó una representació i en anys alterns, quan moltes altres poblacions la tenien anual i de dos membres. A la vegada, va crear característiques pròpies -individualisme, abraonament, etc.- molt acusades.

Els escàndols, bregues i plets que l'autonomia del PARIATGE va ocasionar foren constants i envitricollats: entre el poder reial i l'episcopal, ambdós contra la Inquisició, el Consell i el batlle del poble enfront dels jutges i oficials del PARIATGE i dels vi-reis, dins la mateixa població els partits que es decantaven per una de les dues autoritatats, i tot el que volgueu. Amb un fet-clau capital: els andritxols no volien pagar; exactament, no volien pagar ni censals ni impostos, res; ni obeir cap casta de manaments. Aprofitant la Guerra de Successió, tragueren a puntades de peu el portador de lletres que compareixia a practicar exaccions i embas-gaments per ordre del Tribunal del PARIATGE, cridant: "Visca lo Emperador i vage-se'n el portador!"

I mentre proclamaven Carles III s'afanyaven a calar foc a l'arxiu municipal. Arxiu que tornaren a encendre, amb veritable entusiasme, per la Gloriosa del 68. Els papers de les lleis i de les autoritats, com millor estan és cremats.

Arran de Mar
"Reis, Bisbes i lleis"



Al Bisbe, li pertocà el lot occidental de l'illa, agafant com a partió el curs de la Riera, que va de Puigpunyent a Palma: el territori palmèsà que avui se'n diu Santa Creu, Santa Caterina, El Terreno, etc., i les viles actuals de Puigpunyent, Calvià, Galilea, Banyalbufar, Estellençs i ANDRATX; a més, Marratxí i el Pla de Sant Jordi, alqueries a Binissalem, una vuitena part de s'Albufera de Sa Pobla i altres possessions menors. Quedà constituïda la Baronia del PARIATGE, sota el senyoriu feudal del Bisbe, Berenguer de Palou, representat a Mallorca per uns procuradors, que nomanaven Batlle a cada parròquia.

El dia 21.2.79 l'OCB, va aprovar l'article "Bases per una Política cultural", que siguent interessant per a ANDRATX el volem publicar.

BASE PRIMERA.- Entenem per cultura el conjunt de realitzacions pràctiques, valors, signes, formes i representacions que motiven la conducta humana social i individual, i la modificació i reproducció d'aquelles realitzacions pràctiques, valors, signes, formes, i representacions que un poble ha creat al llarg de la seva història.

BASE SEGONA.- La cultura de Mallorca és part integrant de la cultura dels Països Catalans. Ho prova la unitat de la llengua i manifestacions de índole cultural, que s'han mantingut a través dels segles malgrat l'acció castellanitzadora de certs sectors de la classe dominant, en ocasions alienas al nostre poble. Ho proven també, els testimonis més lúcids dels intel·lectuals del nostre país al llarg de la història.

BASE TERCERA.- El sentit de la cultura que aquí consideram està en contradicció amb qualsevol tipus de dirigisme o imposició oficial. En aquest punt, qualsevol intent d'organització d'una política cultural ha d'esser protagonitzada per organismes propis de la nostra nació amb la participació de les organitzacions culturals del nostre país, donant el protagonisme que li pertoca a les classes populars.

BASE QUARTA.- La cultura mallorquina, no pertany a cap sector social ni cap partit polític en exclusiva, sinó ben al contrari, és un patrimoni de tot el poble mallorquí. Així han de revisar-se anàlisis simplistes que desenfocan l'essència de la nostra realitat nacional, fent-la aparèixer opressora respecta als sectors d'immigració, sense atendre als factors de tipus polític i ideològic que fonamentan aquesta situació.

BASE CINQUENA.- El fet que molts sectors immigrants encara no haguin tingut accés al nostre patrimoni cultural és, entre d'altres la conseqüència d'una política repressiva i autoritària, tendent a anul·lar la nostra realitat com a poble i que pretén la instrumentalització de la població immigrada com a element disgregador de la nostra identitat nacional. Els responsables d'aquesta situació són alhora una estructura de poder de tipus centralista i la complicitat d'un sector del nostre país, que ha renunciat els interessos col·lectius de Mallorca. Perquè Mallorca, deu la seva història a la diversitat d'homes i dones que han trobat en ella la seva pàtria.

BASE SISENA.- La llibertat és un dret irrenunciable de l'home. Una política cultural coherent ha d'anar orientada a desenvolupar la personalitat de l'individu i alhora possibilitar la seva realització individual i col·lectiva, la qual cosa representa el desenvolupament d'una convivència nacional, que, avui és endormiscada pel procés d'alienació nacional que el nostre poble ha sofert aquests darrers segles.

BASE SETENA.- La nostra tradició ha estat oberta i permeable als corrents del pensament i del progrés. Aquesta actitud ha de mantenir-se si volem que la nostra cultura sigui present al món internacional.

BASE VUITENA.- Si el poble mallorquí ha de continuar essent un poble coherent amb la seva història passada i el seu present, ha de plantejar-se l'aplicació d'una política cultural que fomenti l'interés dels mallorquins pel conaixament de la seva societat. Una política cultural en aquest sentit haurà d'esser radical i atrevida, en els seus plantejaments, puix com sigui que la cultura és allò més profund arrelat dins l'esser del poble, es, al mateix temps, una característica principal de l'esser com a nació.

BASE NOVENA.- Una política cultural mallorquina no pot prestar-se al joc

de la disglòssia en considerar Mallorca com una illa "bilingüe". Si això fóra així, entreríem en contradicció amb les característiques definidores de la nostra societat, i, com sigui que l'idioma castellà gaudeix de tots els favors de l'Administració, i, com sigui que dos-cents anys de dominació lingüística, han creat una inèrcia social a sobrevalorar el castellà sobre la llengua catalana, la institucionalització de la disglòssia convertiria a Mallorca en una terra on la llengua autòctona sofriria un procés de continua degradació i desprestigi social. Una política cultural mallorquina, ha de tenir com a objectiu principal l'extensió de l'ús del català a tots els nivells de la vida pública i privada.

BASE DESENA.- La necessitat d'un ensenyament en català i amb continguts culturals propis de la nostra nació, és exigència prèvia a qualsevol plantejament de política cultural. Ans al contrari una política cultural avançada i congruents en les nostres arrels més profundes es veurien ineficaces si no hi ha una ferma voluntat de recuperació cultural, que només es manifestarà en el moment en què l'ensenyança del català i en català sigui obligatori a tots els nivells educatius de Mallorca. Tot i considerant que aquesta mesura a d'anar acompanyada d'un període de reciclatge del personal docent, l'aplicació d'aquesta mida és irrenunciable.

BASE ONZENA.- Una política cultural mallorquina no pot oblidar el patrimoni cultural legat pels nostres avantpassats a través de la protecció dels arxius, museus, patrimoni artístic..., i del patrimoni natural, medi determinat de la nostra vida social que ha de preservar-se en les millors condicions possibles per esplai i goig de nosaltres i els nostres descendents.

BASE DOTZENA.- Dins d'una política cultural mallorquina no podem restar al marge els mitjans de comunicació. Per excel·lència la premsa, la ràdio i la televisió, òrgans que a compleixen un paper importantíssim en la difusió de l'informació, contribuint poderosament a la formació d'una consciència d'expectatives culturals. Així, una política cultural no pot deixar de pronunciar-se respecte a la necessitat d'uns mitjans de comunicació en llengua catalana i controlats desde Mallorca com a instruments essencials per a la represa i normalització cultural del nostre país.



"Anam cap una enseyança del mallorquí i en mallorquí, per normalitzar la nostre llengua i la nostre cultura"

"La Cúria."

El dia 3 d'abril d'aquest any és va elegir democraticament, després de molts d'anys de dictadura, un ajuntament votat per el poble i sortigueren elegits com a regidors de la Curia:

Per U.C.D.- Nofre Alemany, Guillem Bonet, Baltasar Pujol, Gabriel Pujol, Genaro Blazquez, Guillem Bestard, i Josep Borràs.

Per el P.S.O.E.- Matias Tomàs, Antoni Aguilera, Gabriel Simó i Diego Sanchez

Per el P.C.I.B.- Joan Alvarez.

Per el P.S.M. - Alfons Grech.

El primer Ple és va fer votació per anomenar el batlle, sortiguent elegit, com era d'esperar, Nofre Alemany Coll, i al mateix temps va anomenar com a tinents de batlle en Baltasar Pujol, Guillem Bonet, Antoni Aguilera i Genaro Blazquez, components, al mateix temps de la comissió permanent.

Entre els acorts adoptats pel actual consistori cal destacar:

1)- Presentació del Pla d'obras 1979-80 compost per els sigüents projectes:

a)- Reposició dels paviments i serveis en als carrers, de Sant Bertomeu Nord, Retiro, Colón, Almudaina i escoles.

b)- S'acorda el projecte de dotació d'asfalc en els carrers Alemany i Sant Pere i en els camins rurals de s'Estret i d'es Matadero.

c)- Projecte d'il.luminació de varis carrers del nostre poble.

d)- Projecte de reposició de paviment i serveis al carrer del Carme.

2)- Proposició de comprar els terrenys contigus en es torrent d'es Saluet per esser emprats per la construcció de fossas sépticas ò a esser possible, d'una depuradora.

3)- Adquisició dels edificis de Ca'n Riera i Ca'l pare Antoni, per la construcció d'una residència pels vells i un ambulatori metge, respectivament, mitjant l'ajuda de la "Fundació Joan Flexas" i una entitat bancaria interessada.

4)- Vist que el Ministeri de Educació i Ciència no vol saber rés del transport escolar, l'ajuntament subvencionarà aquest transport, amb l'idea definitiva de comprar un autobus per aquest servei escolar.

5)- Davant de la necessitat de la Curia prengui, una determinada postura en lo referent a l'urbanizació de la Dragonera i dels dos ports esportius a Sant Telm, és va fer una exposició a l'ajuntament, amb la maqueta del projecta fent-se, seguidament un Ple extraordinari per decidir; no es va aclarir rés i es va demanar informe a l'advocat d'estat.

- 9 -

UNA NOTA SOBRE LA DELINQUÈNCIA A
ANDRATX AL SEGLE XV.

Andratx presenta als segles XIV i XV un alt índex de criminalitat per ser el nucli urbà més poblat de les terres del Pariatge, i per ser la porta marítima de Mallorca, afavorit, además, pel seu benèvol règim judicial.

Els territoris del bisbe de Barcelona, estaven subjectes a un dret civil diferent del de la resta de l'illa. El dret episcopal era més humà que el dret del rei. Un delictes, fos el que fos, fins i tot un crim, mai es podia castigar amb la pena de mort. Existia per a tots els casos la compensació o sia una multa pecuniària. Evidentment, per als esclaus no regia aquesta llei: podian ser assotats, mutilats o condemnats a mort.

Aquest règim benigne tenia algunas desavantatges. La condició estratègica del port de la Palomera - avui Sant Telm - juntament amb la debilitat penal, convertiren les terres andrixoles en un lloc ideal per a bandolers, fugitius de la justícia, desterrats i desertors, etc. Per molts d'anys els andrixols es resentiren de les visites de tal gent.

Entre els crims ocorreguts a Andratx al segle XV figura el de Antoni Lluques que succeí el 1406, mort violentament per l'andrixol Pere Trobat, probablement habitant de la Palomera, índex conegut per la belicositat de la gent seva.

Els batles de Mallorca reberen ordres severes de cercar i capturar dit Trobat. Amb zel excessiu el batle de Campanet per canvi o descuit empresonà il·licitament Benet Trobat, germà de Pere, i li retingué les armes, robes i tot el parament que portava. Costà molt de temps i esforços aclarir l'embull, però a la fi el batle campaneter escoltà les clamors i queixes llastimoses de l'íno-cent i per la intervenció directa del governador, accedí a tornar el que no era seu a Benet Trobat i a declarar, amb crides a toc de trompeta als llocs acostumats de la vila, que aquell res tenia a veure en tal assassinat i per tant n'estava ben net de tota culpa.

1.-Arxiu del Regne de Mallorca. Lletres
comunes, 86 fol 67v. Rosselló-Bover
Historia d'Andratx. Segle XV

Ciutat de Mallorca 1979.

EXCURSIONISME.

Ens endinsem en es Campàs, es puig d'es Campàs i es puig d'es Voltor (490-481 m.), s'alçan a sa nostra esquerra, aturant el vent del nord. A sa nostra dreta queda s'Evangelica i es Ratjolf. El camí es evinent, enmarcat per marjades que altre temps es devian sembrar. Aviat ens trobem amb una muntanya costanera que no nos abandonarà fins ben passat el mirador d'es Fabioler, aixó es pedra nua de terra que empara les plantes a les enclexes.

Pujant es camí, se nos ofereix un panorama completíssim, demunt es Ratjolf, les costes d'Estallencs i Banyalbufar. Destacant una impressionant vista de s'Esclop (927 m.). Segim pel camí que contornetja a mitja alçada sa cara interior de la muntanya quedant a la nostra esquerra una inmillorable vista de ses Rotes de s'Heres, ses Planes, Puig d'en Guida i Torrent de ses Bases.

Arribant a una edificació de pedra que s'alça demunt unes marjades, mor es camí que fins ara era "camí de carro". Ara nos possem a caminar per un tirany.

A la dreta de s'edificació de pedra ha hia un camí, que baixant, aviat nos du demunt el fondal de ses Bases, enmarcat per unes perets d'espadat. Aquest es un camí que mor per les exigències de la terra.

Tornant a ses Bases no nos sera difícil troba el tirany, que en direcció nord-oest, nos dura al Cap Fabioler. Es aquest un tirany abrupt, sense dificultat per els excursionistes, que agrada els seus ulls de una vista meravellosa sobre el espatat i costa nord de Mallorca.

Demunt el Cap Fabioler, el camí es desdoblega, i el de la dreta ens menara al mirador, autentic balcó sobre la mar. Podem entreveure Eivissa en el horitzo i mes aprop l'ille Dragonera (de la que parlarem mes avant). Sota els nostros peus podem observar una baixada suau del terreny cap a la mar, mes sempre ben guardada en la seva part alta, per murs verticals. Tornant al camí que ens a portat desde ses Bases, i rodejant sa part occidental del Puig de ses Bases ens emmanara per ermitg d'un pinar cap a la Trapa.

(primera part)

Bernat Simó

Escacs

Aquest any es va decidir que es Grup Cultural, havia de tenir un equip d'escacs federat, per lo què es va crear sa Penya d'escacs Ba-
languera d'Andratx, amb jugadors que provenien del C. A. Andratx: Mir,
Miralles, Pons, Moner Parets i Bosch, i d'altres que s'iniciaven dins
els escacs federats: G. Simó, B. Simó i Pieras.

Per esser el primer any s'equip a anat bé, contant que no ha tengut
cap inconparencia i que a sa jornada ll ha conseguit 4'5 punts, que
se haguesin pogut incrementar si es resultat hagués estat més positiu
enfront al Club de Hielo i Lluís Vives, on es podia empatar i gonyar
respectivament, i es va perdre i empatar, per falta d'experiencia dels
jugadors.

Per altre part, el C. A. Andratx amb un equip A a preferent i un B
a segona categoria, no està funcionant molt bé, ja que s'equip de Pre-
ferent està lluitant per no devallar de categoria, malgrat els fitxajes
nous: L. Gil, P. Moranta, R. Nelson, Albertí, etc., procedents de TRUI;
i s'equip B, de segona categoria, va darrer classificat, amb tant sols
mig punt i es president del Andratx va demanar a sa Federació per re-
tirar de sa competició aquest equip, degut a que se trobava sense juga-
dors i els que tenia no podien acudir a n'es matx dels dissaptes.

Aquest mes de desembre ha sortit elegit com a president de sa Fede-
ració Balear Josep Lluís Riera (Polerio SF) al retirar sa seva candi-
datura Sergi Pons (Maò) després de haber estat aquest darrer, més de
setze anys president. Aquesta ellecció d'un president mallorquí, pot
beneficiar als equips de Màllorca, ja que fins ara a Ciutat, només te-
niem una delegació amb un vocal elegit per es president i alla ningú
si aclaria.

Per un altre part els dos equips andritxols, volen demanar a sa Fe-
deració poder organitzar els campionats de Mallorca individuals de 1^a
i 2^a categoria, ja que actualment hi ha molts de jugadors andritxols
que perteneixen a aquestas dues categories.

El passat mes de Octubre va sortir una nova revista d'escacs a Ciutat
anomenada PAPERS D'ESCACS editada per sa Penya d'escacs Artuþ Pomar.
Té com a director a Andreu Artigues i com a Sub-director a Salvador
Ripoll.

Blanques: P. Company (Lluís Vives) Rtat. 1

Negres: B. Simó (La Balanguera) Rtat. 0

1- P4R P4AD	14- P4A T1AD	27- P5D! A2D
2- C3AD C3AD	15- P3TR A3A	28- T1AD A4T
3- P3CR P4R	16- C2R C3TR	29- A x P P4T
4- A2C C5D	17- P4D T7A	30- P3T T1AD
5- P3D C3AR	18- P5R! P x P	31- T x T A x T
6- CR2R P3D	19- PAXP A2R	32- P4C A1D
7- C X C PADxC	20- A x P A5C +	33- A5A + R1R
8- C2R C5C	21- R2A C4A	34- P6D P5T
9- P3AD D3C?	22- A4R TxC + ?	35- P5C P6T
10- P x P P x P	23- R x T C x P +	36- P6C A3T +
11- D4T + A2D	24- R3D C x T	37- R4D A x P
12- D x P D x D	25- A x C A x P	38- A6A + R1A
13- C x D A2R	26- A3R R2R	39- P7D + ?? RINDEN???

DESEMBRE DEL 79

dia 4 "COM ENTENDRE MILLOR ELS NOSTRES FILLS" per N'Enric Roca

dia 6 Jutipiris a càrrec d'en Pere Martinez Pavia

En preparació: GODSPELL (cine forum) a n'es Saló Parroquial

Organitza: "La Caixa"

GENER DEL 80

dia 5 "Cavalcada de reis"

Organitza: Grup Cultural Balenguera

dia 13 o 20 desfile de carroçes commemorant Sant Antoni

TEATRE: A on anam?

En preparació A.G.A.R.A.

Quan... ?

- Quan tendrem els noms dels carrers en mallorquí ?
- Quan de temps haurem d'agontar noms de carrers, tals com: Jose Antonio Primo de Rivera, Gral. Franco, Bernardo Riera, Hnos. Barbará (s'Arracó) i parecuts ?
- Quan tendrem sa col.locacio "por personal del Ayuntamiento, de las chapas con los nuevos numeros" (paraules textuais) que ens varen prometre a un edicte de s'alcaldia per Joliol de 1.975 ?
- Quan hi haura contenadors de fens, porque els moixos i cans no escampin sa brutor per enmig cada vegada ?

NO HO SABEM

Xafarder

Existeixen temptativas de que torni sortir es "SETMANARI", més clar es diari d'Andratx, lo que, fins are només hi han trobat proplemas que esperam se solucionin i es setmanari torni sortir.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Ja pareix que falte bèn poc, porque sa companyia d'autobuses d'Andratx, possi sa parada a dins s'urbanització de Son Mas.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$

S'oficina de correus se va quedar sense servei de telegrafos i quan es poble reclama, de Ciutat fan creura que en tenim. Aixó de s'estat va com va.

Per lo que pareix, es necessari que hi hagui un parell de accidents, per col.locar ses senyals a n'es cantons on hi ha perill, com ha pasat are a un cantó prop de Sa Plaça.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Ningu sap encare lo que va pasar en ses obres d'es cementeri municipal, creiem que ja es hora d'informar a sa gent.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Fins ara, "La Caixa" s'ha esforçat per crear un ambient cultural a n'es poble, i encara hi ha gent que la critica per aixó.

VOS DESITJAM
BONES FESTES



GRUP CULTURAL · BALENGUERA
D'ANDRATX

FEU -VOS SOCIS

CAJA DE PENSIONES
"la Caixa"